

Stop onomkeerbare datavernietiging onder de Wpg

Voor een rechtsstatelijke en menswaardige aanpak van cold cases,
vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken.

Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers
Position paper Wpg, cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken

AANBIEDINGSDOCUMENT

Stop onomkeerbare datavernietiging onder de Wpg

Voor een rechtsstatelijke en menswaardige aanpak van cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken

Aan	De heer U. Ellian, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (VVD) Mevrouw S. Mutluer, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (GroenLinks-PvdA)
Van	Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers
Betreft	Wpg, bewaartermijnen, cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken
Datum	6 mei 2026
Status	Concept ten behoeve van politieke, bestuurlijke en juridische bespreking

Niet alles kan onbeperkt worden bewaard. Maar ook niet alles mag gedachteloos worden vernietigd.

Aanbiedingsbrief

Geachte heer Ellian, geachte mevrouw Mutluer,

Namens de Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers bied ik u hierbij het position paper “Stop onomkeerbare datavernietiging onder de Wpg” aan.

Met dit stuk vragen wij uw aandacht voor een urgent rechtsstatelijk vraagstuk: het risico dat politiegegevens die later nog van wezenlijke betekenis kunnen zijn voor cold cases, langdurige vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken, onomkeerbaar worden vernietigd voordat een zorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden.

Wij onderkennen het grote belang van privacybescherming. Dit position paper pleit dan ook niet voor onbeperkte opslag van alle politiegegevens. Wel vragen wij om een juridisch houdbaar alternatief voor de huidige vernietigingslogica: selectief behoud, tijdelijke bevrozing en gecontroleerde hernieuwde verwerking binnen een streng toegangsregime.

Voor nabestaanden, achterblijvers en slachtoffers is dit geen technisch dossier. Een oud gegeven kan jaren later het ontbrekende puzzelstuk blijken: voor identificatie, voor waarheidsvinding, voor het uitsluiten van onschuldigen, voor het zichtbaar maken van patronen van geweld, of voor erkenning voor families die al jaren wachten.

Wij vragen u daarom dit onderwerp politiek te agenderen en bij de minister en staatssecretaris van Justitie en Veiligheid aan te dringen op een tijdelijke bevrozing van onomkeerbare vernietiging, een wettelijke uitzonderingsregeling voor de zwaarste categorieën zaken, de uitwerking van een gegevenskluis met onafhankelijke toetsing en de inrichting van een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen.

Graag lichten wij dit position paper in een persoonlijk gesprek nader toe.

Met vriendelijke groet,

Lena Olivier
Voorzitter Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers

Position paper / manifest

Stop onomkeerbare datavernietiging onder de Wpg

Voor een rechtsstatelijke en menswaardige aanpak van cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken

Kernboodschap

Niet alles kan onbeperkt worden bewaard. Maar ook niet alles mag gedachteloos worden vernietigd.

Wat vandaag oud, marginaal of administratief lijkt, kan morgen het ontbrekende puzzelstuk blijken voor waarheid, identificatie, uitsluiting van onschuldigen, opsporing, vervolging en erkenning voor families die al jaren wachten.

Managementsamenvatting

Dit position paper vraagt om onmiddellijke bestuurlijke en wettelijke actie tegen onomkeerbare vernietiging van politiegegevens die nog van betekenis kunnen zijn voor cold cases, langdurige vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken.

De Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers bepleit geen onbeperkte opslag van alle politiegegevens. Privacybescherming is een wezenlijk rechtsstatelijk belang. Juist daarom is een juridisch preciezer alternatief nodig: selectief behoud, tijdelijke bevrozing en gecontroleerde hernieuwde verwerking binnen een streng toegangsregime.

Uit praktijkinformatie uit politie- en coldcaseonderzoek blijkt dat oude artikel 8-Wpg-gegevens in uiteenlopende zaken van betekenis kunnen zijn. Die waarde ligt niet alleen in rechtstreeks bewijs. Oude gegevens kunnen ook nodig zijn om scenario's te verifiëren of te falsificeren, onschuldigen uit te sluiten, verbanden te leggen, gedragsopbouw zichtbaar te maken, zoekrichtingen aan te scherpen of nieuwe forensische inzichten alsnog te benutten.

Voor nabestaanden is dit geen technisch privacyvraagstuk. Iedere onomkeerbaar vernietigde gegevensset kan een gemiste kans zijn op waarheid, identificatie, vervolging, erkenning of rust. Dat geldt in het bijzonder bij niet-verjaarde levensdelicten, langdurige vermissingen waarbij een misdrijf niet kan worden uitgesloten, femicidezaken met een patroon van voorafgaand geweld, en ernstige zedenzaken.

Daarom wordt voorgesteld om:

- onomkeerbare vernietiging voorlopig te bevrozen;
- een wettelijke uitzonderingsregeling voor de zwaarste categorieën zaken uit te werken;
- een gegevenskluis met beperkte toegang en onafhankelijke toetsing te ontwikkelen;
- de positie van nabestaanden, achterblijvers en slachtoffers expliciet in de belangenafweging te betrekken;
- een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen in te richten;
- en, indien bestuurlijke waarborgen uitblijven, een juridische route open te houden die zowel een kort geding als een civiele bodemprocedure uit onrechtmatige daad omvat.

1. Aanleiding en inzet

In Nederland verjaren moord, doodslag, verkrachting en verschillende andere ernstige zedenmisdrijven niet of pas zeer laat. Dat betekent dat waarheidsvinding, identificatie van slachtoffers, uitsluiting van

onschuldigen, opsporing van daders en berechting ook na vele jaren nog juridisch en maatschappelijk relevant kunnen zijn.

Juist daarom is het van groot belang dat gegevens die voor die waarheidsvinding nodig kunnen zijn, niet onomkeerbaar verdwijnen voordat een zorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden.

De actuele discussie over de Wet politiegegevens raakt daarmee niet slechts een technisch privacyvraagstuk, maar de kern van de rechtsstaat. Het gaat om de vraag of de overheid gegevens mag verwijderen of vernietigen terwijl voorzienbaar is dat die gegevens later nog van betekenis kunnen blijken voor cold cases, langdurige vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken.

Het gaat ook om de vraag hoe de belangen van nabestaanden, achterblijvers en slachtoffers worden gewogen wanneer relevante informatie definitief verloren is gegaan.

Tegen deze achtergrond bepleiten wij drie samenhangende lijnen.

Ten eerste: onmiddellijke terughoudendheid met onomkeerbare vernietiging van potentieel relevante politiegegevens.

Ten tweede: een gericht en juridisch houdbaar kader voor selectief behoud, bevrozing en gecontroleerde hernieuwde verwerking van gegevens, met aanvullende waarborgen voor privacy, toegang, logging en onafhankelijke toetsing.

Ten derde: de inrichting van een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen, waarin forensische, tactische, analytische, juridische en slachtoffergerichte expertise duurzaam wordt samengebracht, zodat kennis niet versnipperd blijft en nabestaanden niet afhankelijk zijn van toevallige regionale verschillen.

2. De kern van het probleem

De huidige systematiek van de Wpg sluit onvoldoende aan bij de realiteit van cold cases en aanverwante zware zaken.

De Raad van State heeft in 2025 geoordeeld dat voor het jarenlang bewaren van alle artikel 8-politiegegevens ten behoeve van coldcaseonderzoek in hun huidige vorm geen toereikende wettelijke basis bestaat. Tegelijkertijd is duidelijk dat hier sprake is van een fundamentele belangenafweging tussen privacybescherming enerzijds en waarheidsvinding, opsporing, vervolging en slachtofferrechten anderzijds.

In de praktijk betekent dit spanningsveld dat gegevens die vandaag als gegevens uit de dagelijkse politietaak worden aangemerkt, morgen verwijderd of vernietigd kunnen worden, terwijl diezelfde gegevens later alsnog cruciaal kunnen blijken.

In veel zaken gaat het niet om één doorslaggevend gegeven, maar om de samenhang van kleinere puzzelstukken: eerdere meldingen, buurtsignalen, voertuiginformatie, verblijfpatronen, context rond relaties, incidenthistorie, gedragsopbouw, telecomgegevens of gegevens die pas jaren later in combinatie met nieuwe forensische technieken betekenis krijgen.

Voor nabestaanden en achterblijvers is dit geen abstract stelselvraagstuk. Iedere vernietigde gegevensset kan een gemiste kans op waarheid zijn. Iedere onomkeerbare verwijdering kan de mogelijkheid wegnemen om een scenario te toetsen, een onschuldige uit te sluiten, een slachtoffer te identificeren of een patroon van voorafgaand geweld zichtbaar te maken.

3. Waarom dit vraagstuk breder is dan klassieke cold cases

Het debat mag niet worden vernauwd tot uitsluitend klassieke cold cases inzake moord en doodslag. De consequenties raken nadrukkelijk ook langdurige vermissingen, femicide, ernstige zedenzaken en

zaken waarin pas veel later wordt onderkend dat sprake was van structurele opbouw van gedrag, dwang, intimidatie of geweld.

Juist in femicidezaken is de opbouw van gedrag vaak van doorslaggevend belang. Eerdere meldingen van stalking, huiselijk geweld, buurtconflicten, ruzies, bedreigingen of controlerend gedrag krijgen soms pas achteraf hun volle betekenis.

Wanneer dergelijke gegevens te vroeg worden verwijderd of vernietigd, verdwijnt niet alleen informatie over losse incidenten, maar ook over patronen, escalatie en voorzienbaarheid. Dat raakt niet alleen de waarheidsvinding achteraf, maar ook preventie, risicotaxatie en de mogelijkheid om lessen te trekken voor toekomstige bescherming.

Hetzelfde geldt voor oudere zaken en slachtoffers van vóór 2013 of nog eerder. Voor hen bieden nieuwe wettelijke routes of novum-constructies vaak geen vanzelfsprekende oplossing. Juist voor die groep is het extra schrijnend als de overheid enerzijds het belang van waarheidsvinding erkent, maar anderzijds de bouwstenen daarvoor vernietigt of onvoldoende beschermt.

4. Wat de praktijk laat zien

Praktijk informatie uit politie- en coldcaseonderzoek bevestigt dat oude artikel 8-Wpg-gegevens op uiteenlopende manieren van waarde kunnen zijn.

Die waarde beperkt zich niet tot rechtstreeks bewijs of een zogenoemde smoking gun. Oude gegevens kunnen juist van belang zijn voor het in- en uitsluiten van scenario's, het aanscherpen van zoekrichtingen, het leggen van verbanden, het vaststellen van modus operandi of seriematigheid, het reconstrueren van context en het zichtbaar maken van gedragsopbouw.

Daarmee vervullen dergelijke gegevens een wezenlijke functie in de waarheidsvinding. Zij kunnen helpen om nieuwe informatie te toetsen, oude verklaringen opnieuw te wegen, verbanden te zien die eerder niet zichtbaar waren, en nieuwe forensische technieken toe te passen op oude feiten.

Ook in langdurige vermissingen en femicidezaken is die context van groot belang. Juist daar kan de betekenis van eerdere meldingen, contactmomenten, signalen of gedragingen pas later duidelijk worden. Wat op het moment zelf als losstaand incident werd gezien, kan achteraf onderdeel blijken van een patroon van dwang, dreiging, escalatie of geweld.

Het is daarom te beperkt om de waarde van oude politiegegevens uitsluitend te beoordelen op directe bewijswaarde op het moment van oorspronkelijke verwerking. In ernstige en niet-verjaarde zaken kan betekenis later ontstaan, juist door nieuwe technieken, nieuwe getuigen, gewijzigde verklaringsbereidheid, internationale gegevensuitwisseling of veranderde inzichten in geweldspatronen.

De vraag is dus niet of alle gegevens onbeperkt beschikbaar moeten blijven. De vraag is of de overheid een zorgvuldig, proportioneel en controleerbaar systeem inricht om potentieel relevante gegevens in de zwaarste categorieën zaken te beschermen tegen onomkeerbare vernietiging.

5. Rechtsstatelijke afweging: niet alles bewaren, maar ook niet gedachteloos vernietigen

De Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers onderschrijft het belang van privacybescherming. Dit manifest bepleit niet dat alle politiegegevens onbeperkt en ongeclausuleerd zouden moeten worden bewaard. Een generieke en onbegrensde bewaarpraktijk is juridisch moeilijk houdbaar en miskent het gewicht van de persoonlijke levenssfeer.

Maar uit het feit dat onbeperkte bewaring niet kan volgen, mag niet worden afgeleid dat onverkorte vernietiging in alle zware en onopgeloste zaken de enige rechtmatige uitkomst is.

De rechtsstaat vraagt om een genuanceerde, toetsbare en proportionele belangenafweging. In die afweging moeten ten minste zichtbaar worden meegewogen:

- de bescherming van persoonsgegevens;
- het belang van effectieve opsporing en vervolging;
- het belang van identificatie van onbekende slachtoffers;
- het belang van uitsluiting van onschuldigen;
- het belang van nabestaanden, achterblijvers en slachtoffers bij duidelijkheid en erkenning;
- en het maatschappelijke belang van vertrouwen in een overheid die zorgvuldig, consistent en uitlegbaar handelt.

Ook wanneer een kritische privacybenadering wordt gevolgd, leidt dat niet vanzelfsprekend tot de conclusie dat iedere vorm van langer gegevensbehoud uitgesloten zou zijn. Integendeel: juist de kritiek op het eindeloos bewaren van alles dwingt tot een juridisch preciezer alternatief.

Dat alternatief moet uitgaan van doelbinding, differentiatie, toegangsbescherming, onafhankelijke toetsing, logging, periodieke herbeoordeling en een beperkte, expliciet gemotiveerde uitzonderingsregeling voor de zwaarste categorieën zaken.

6. Internationale en forensische context

Internationale ontwikkelingen laten zien dat oude zaken pas laat doorbraken kunnen kennen.

Identificatie- en DNA-systemen dienen niet alleen om daders aan misdrijven te koppelen, maar ook om vermiste personen en onbekende overledenen te identificeren. De internationale Identify Me-campagne, mede gedragen door Nederland, laat zien dat cold cases rond onbekende vrouwen na vele jaren alsnog in beweging kunnen komen door internationale gegevensuitwisseling, publieke tips en DNA-vergelijkingen.

Nederlandse politieprofessionals hebben in dit verband onderstreept dat de identiteit van een slachtoffer vaak de sleutel is tot het openbreken van een onderzoek. Dat onderstreept nogmaals dat oude gegevens niet slechts archiefmateriaal zijn, maar een levende functie kunnen behouden in opsporing, identificatie, uitsluiting en erkenning.

Juist bij langdurige vermissingen, onbekende doden, cold cases en femicidezaken kan informatie pas later betekenis krijgen. Het rechtssysteem moet daarom niet alleen kijken naar de oorspronkelijke datum van verwerking, maar ook naar de potentiële betekenis van gegevens voor ernstige, niet-verjaarde en maatschappelijk ingrijpende zaken.

7. Ons voorstel: van vernietigingslogica naar selectief behoud en gecontroleerde hernieuwde verwerking

Wij bepleiten een wettelijk en beleidsmatig kader voor selectief behoud, tijdelijke bevrozing en gecontroleerde hernieuwde verwerking van relevante politiegegevens.

Dat kader dient in elk geval te voorzien in:

- een expliciete uitzonderingscategorie voor cold cases inzake moord, doodslag en andere ernstige levensdelicten;
- toepassing op langdurige vermissingen waarbij een misdrijf niet kan worden uitgesloten;
- toepassing op femicidezaken en zaken met een duidelijke opbouw van voorafgaand geweld, stalking, bedreiging, dwang of huiselijk geweld;
- toepassing op ernstige zedenzaken;
- toepassing op identificatie van onbekende slachtoffers of ongeïdentificeerde overledenen;

- aanvullende waarborgen, zoals logging, beperkte toegang, gescheiden opslag, periodieke herbeoordeling en onafhankelijke toestemming voor hernieuwde verwerking.

Een gegevenskluis met beperkte toegang biedt hiervoor een werkbare denkrichting. In zo'n model zijn gegevens niet vrij toegankelijk voor dagelijks gebruik, maar worden zij afgeschermd bewaard en slechts onder strikte voorwaarden opnieuw geraadpleegd.

Toegang kan bijvoorbeeld plaatsvinden via een poortwachter, een onafhankelijke autoriteit of rechterlijke betrokkenheid, op basis van een gemotiveerd verzoek en een aanvullende toets. Daarmee wordt het schijnbare alles-of-niets tussen onbeperkt bewaren en onomkeerbaar vernietigen doorbroken.

Een dergelijk systeem is juridisch en bestuurlijk beter verdedigbaar dan generieke massa-opslag zonder onderscheiden regime. Tegelijkertijd voorkomt het dat potentieel relevante informatie definitief verloren gaat voordat is beoordeeld of deze in ernstige zaken nog van betekenis kan zijn.

Ook differentiatie naar maatschappelijke klassen van gegevens verdient serieuze uitwerking, mits dit niet leidt tot een te grofmazige selectie waardoor context alsnog verloren gaat. Juist in cold cases, femicidezaken en vermissingen kan context het verschil maken.

8. Een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen

Naast het gegevensvraagstuk is duurzame institutionele borging nodig. De afgelopen jaren is zichtbaar geworden dat kennis, ervaring en methodiek rond cold cases en vermissingen versnipperd aanwezig zijn.

Regionale teams hebben waardevolle expertise opgebouwd, maar de mate waarin die kennis beschikbaar, geborgd en overdraagbaar is, verschilt. Nabestaanden en achterblijvers mogen niet afhankelijk zijn van toevallige regionale verschillen, capaciteit of individuele betrokkenheid.

Wij pleiten daarom voor een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen.

Dat centrum hoeft niet te worden ingericht als een centraal opsporingsteam dat alle regionale verantwoordelijkheid overneemt. Het kan juist functioneren als een landelijk kennis-, toetsings- en coördinatiepunt, waarin forensische expertise, data- en analysekunde, juridische kennis, innovatieve technieken, internationale verbindingen en ervaring met slachtoffer- en nabestaandencommunicatie structureel samenkomen.

Een dergelijk centrum kan onder meer voorzien in:

- methodiekontwikkeling;
- landelijke definities en registratie;
- ondersteuning van regionale teams;
- coördinatie van selectiecriteria voor kansrijke dossiers;
- kennisdeling over nieuwe forensische technieken;
- verbinding met internationale initiatieven;
- advies over de inzet van een gegevenskluis of ander toegangsregime;
- en structurele aandacht voor communicatie met nabestaanden en achterblijvers.

Daarmee wordt een bestuurlijk houdbaar alternatief geboden voor de valse keuze tussen volledige decentraliteit en een alles centraliserend landelijk team.

9. Juridische route: kort geding én civiele bodemprocedure

Indien de Staat zonder uitzonderingskader of bevrozingsregeling overgaat tot vernietiging van potentieel relevante gegevens, is het verdedigbaar dat belanghebbenden de civiele rechter benaderen.

Een kort geding kan dan worden ingezet om verdere vernietiging onmiddellijk te laten schorsen, zodat een voorzieningenrechter zich kan uitspreken over de vraag of onomkeerbare vernietiging zonder zorgvuldige belangenafweging verenigbaar is met proportionaliteit, effectieve rechtsbescherming, waarheidsvinding en slachtofferrechten.

Die route hoeft echter niet beperkt te blijven tot een spoedvoorziening. Wanneer vernietiging reeds heeft plaatsgevonden, of wanneer structureel wordt gehandeld zonder de vereiste belangenafweging en waarborgen, kan dit tevens uitmonden in een civiele bodemprocedure tegen de Staat op grond van onrechtmatige daad.

Onrechtmatigheid van de gedraging in de zin van artikel 6:162 BW kan gelegen zijn in handelen of nalaten dat inbreuk maakt op een recht, in strijd is met een wettelijke plicht, of ingaat tegen de maatschappelijke betamelijkheid.

In dit dossier kan de kernvraag dan worden of de Staat, gelet op de voorzienbare belangen van slachtoffers en nabestaanden, de ernst van de betrokken feiten, het belang van waarheidsvinding en de maatschappelijke betekenis van cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken, voldoende zorgvuldig handelt door tot onomkeerbare vernietiging over te gaan zonder eerst een toetsbaar uitzonderingskader te creëren.

Een kort geding moet daarom in dit manifest worden gezien als ultimum remedium in spoedeisende zin, maar nadrukkelijk niet als eindstation. Indien nodig moet ook ruimte worden gelaten voor een langere civiele procedure waarin principieel wordt getoetst of de huidige handelwijze van de Staat, mede in het licht van fundamentele rechtsbeginselen en de maatschappelijke zorgvuldigheidsnorm, stand kan houden.

10. Verzoek aan de minister en de staatssecretaris

Wij verzoeken de minister van Justitie en Veiligheid en de staatssecretaris om op korte termijn de volgende stappen te zetten:

1. Bevestig onomkeerbare vernietiging van potentieel relevante politiegegevens voor cold cases, langdurige vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken, althans zolang geen nieuw wettelijk en beleidsmatig toetsingskader is vastgesteld.
2. Ontwikkel met spoed een juridisch houdbare uitzonderings- of bewaarregeling die voldoet aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelbinding en onafhankelijke toetsbaarheid.
3. Werk het model van een gegevenskluis met beperkte toegang uit, inclusief een aanvullende toetsingsprocedure en een onafhankelijke autoriteit of rechterlijke betrokkenheid bij hernieuwde verwerking.
4. Richt een landelijk Expertisecentrum Cold Case en Vermissingen in als kennis-, coördinatie- en innovatiepunt.
5. Borg de positie van nabestaanden, achterblijvers en slachtoffers via vaste aanspreekpunten, transparante communicatie en een toetsbare afweging van hun gerechtvaardigde belangen.
6. Informeer de Kamer transparant over de reikwijdte van reeds vernietigde, nog te vernietigen en mogelijk te behouden gegevens, zodat politieke besluitvorming niet plaatsvindt op basis van voldongen feiten.

11. Slot

Een overheid die zegt te staan voor veiligheid, rechtsbescherming en gerechtigheid kan zich niet beperken tot de constatering dat de wet nu eenmaal tot vernietiging noopt.

Juist wanneer de wet schuurt met de werkelijkheid van niet-verjaarde ernstige feiten, langdurige vermissingen, femicide en het recht van nabestaanden op waarheid, vraagt dat om bestuurlijke moed, juridische zorgvuldigheid en politieke verantwoordelijkheid.

Niet alles kan onbeperkt worden bewaard. Maar ook niet alles mag gedachteloos worden vernietigd.

Wat vandaag als oud, marginaal of administratief wordt gezien, kan morgen het ontbrekende puzzelstuk blijken. Voor een onderzoek. Voor een identificatie. Voor het uitsluiten van een onschuldige. Voor erkenning. Voor een familie die al jaren wacht.

Daarom vragen wij u: stop onomkeerbare datavernietiging, ontwikkel een evenwichtig wettelijk kader en kies voor een landelijke, rechtsstatelijke en menswaardige aanpak van cold cases, vermissingen, femicide en ernstige zedenzaken.

Bijlage A - Bronnen en betrokken stukken

Bij het opstellen van dit document is gebruikgemaakt van openbare bronnen en inhoudelijke praktijkinformatie uit het veld. Deze lijst is bedoeld als transparante verantwoording van de openbare inhoudelijke basis.

- Raad van State, Voorlichting verlenging bewaartermijn politiegegevens, 5 maart 2025 / gepubliceerd 10 maart 2025.
- Kamerstuk 29 628, nr. 1254, brief aan de Tweede Kamer over bewaartermijnen politiegegevens en cold cases, 15 april 2025.
- INTERPOL, Identify Me-campagne en vervolgartikelen over identificatie van onbekende vrouwen in cold cases, 2023-2025.
- Politie.nl, berichtgeving over Identify Me en de rol van Nederlandse forensische expertise, waaronder Carina van Leeuwen, 2023.
- Presentatie Werkbezoek J&V en GA / Coldcase team Den Haag, 7 september 2022.
- Publieke bijdragen van prof. mr. dr. Bart Schermer over privacy, bewaartermijnen en de grenzen van generieke gegevensbewaring.

Ondertekenpagina

Namens de Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers

Naam	
Functie	
Plaats / datum	
Handtekening	